

ВИОЛИНИСТА

Било је хладно децембарско јутро у Вашингтону. На једној од станица метроа, човек је извадио виолину из кофера, и почео да свира. За 45 минута, колико је свирао, извео је шест Бахових комада. Израчунато је да је за то време, пошто је био радни дан, бар хиљаду људи прошло кроз станицу, од којих је највећи број одлазио на посао.

Три минута након што је музичар почео да свира, средовечни пролазник га је приметио, успорио, застао на пар тренутака, а затим пожурио да стигне на воз који је управо долазио у станицу. Минут касније, виолиниста је примио први долар као напојницу: жена му је убацила долар у кутију, без застајања, и наставила да хода. Након пар минута један човек се наслонио на зид да га слуша, а онда погледао на сат и наставио својим путем. Очито је каснио на посао. Највише пажње је показао трогодишњи дечак. Мајка га је, међутим, пожуривала и дете је наставило да хода, непрестано се осврћући. Такву реакцију је показало још неколико деце, али су их родитељи, без изузетка, приморали да наставе даље. За 45 минута свирања, само шест људи се зауставило и кратко време слушало музику.

Двадесетак људи је дало новац, без застајања, наставивши да ходају уобичајеном брзином. Виолиниста је укупно сакупио 32\$. Када је престао да свира, нико то није приметио, и настала је тишина. Нико није запљескао нити је показао било какву реакцију.

Нико није знао да је виолиниста био Џошуа Бел (Joshua Bell), један од најбољих музичара света. Свирао је једно од најинтригантнијих дела икада написаних, на виолини вредној 3,5 милиона долара. Два дана пре него што је свирао у метроу, Џошуа Бел је одржао концерт у распродајном Бостонском позоришту, где је карта коштала 100\$.

Овом приликом, Џошуа Бел је свирао инкогнито у оквиру експеримента о перцепцији, укусу и приоритетима људи, који је организовао лист Вашингтон Пост. Основно питање на које је експеримент требало да пружи одговор је:

Да ли на јавном месту и у неадекватно време: примећујемо лепоту? Застајемо да бисмо у њој уживали? Препознајемо таленат у неочекиваном контексту?

Експеримент је дао јасан одговор над којим морамо да се замислимо. У нашим животима, на стазама којима се крећемо, свакодневно наилазимо на бисере, тренутке лепоте и радости, које, преокупирани мислима и бригама, не примећујемо и пропуштамо у њима да уживамо. Лепота живота није само у важним и егзистенцијалним стварима. Лепота живота је и у детаљима који могу да обогате и употпуне наш живот. Они су свуда око нас. Само је потребно да се око себе осврнемо, и да их потражимо.